

Med hensyn til ernæringsmærkningsordningen kan vi ikke argumentere for en tilsvarende direkte sundhedsrisiko ved indtagelse af fødevarer, der ikke er ernæringsmærkede.

Ud over at en obligatorisk mærkningsordning vil være i strid med reglerne i det indre marked, følger det klart af den for nylig vedtagne forordning om ernærings- og sundhedsanprisninger, at medlemsstaternes mulighed for at indføre nationale ernæringsmærkningsordninger begrænser sig til frivillige ordninger. Dansk enegang på dette område vil under ingen omstændigheder fremme vores bestræbelser for at sikre en fælles EU-ernæringsmærkning, og det vil være til stor, stor skade for vores omdømme og vores troværdighed i EU.

EU-Kommissionen vil gå fra at opfatte Danmark som en konstruktiv medspiller med hensyn til at sikre en fælles EU-ernæringsmærkningsordning, hvor vi vil have gode muligheder for at påvirke den endelige udformning af en fælles ernæringsmærkningsordning, til at være en medlemsstat, som med sin enegang bremser og vanskeliggør en fælles målsætning.

Danmark vil i de kommende forhandlinger om en revision af EU's mærkningsregler arbejde for, at det fremover bliver obligatorisk at næringsdeklare fødevarerne, og vi vil arbejde for, at der i EU etableres en fælles obligatorisk ernæringsmærkningsordning. Det vil selvfølgelig være en stor udfordring at sikre en fælles ernæringsmærkning i EU, og det kan selvfølgelig også tage tid.

Derfor bør vi også i mellemtiden udnytte den mulighed, vi har, for at etablere en frivillig ordning i Danmark, og det er der flere gode grunde til.

Der er først og fremmest – og ikke mindst – hensynet til forbrugerne. Jeg mener ikke, at de danske forbrugere skal vente på, at der i EU-regi opnås enighed om en fælles ernæringsmærkning. Dernæst er det helt klart, at EU-Kommissionen og de andre EU-lande i forbindelse med de aktuelle overvejelser om en fælles europæisk ernæringsmærkningsordning vil lytte ekstra meget til de medlemsstater, som har udviklet og ikke mindst har høstet konkrete erfaringer med ernæringsmærkningsordninger.

Endelig er det også væsentligt at anføre, at det i forbindelse med vedtagelsen af den nye EU-forordning om ernærings- og sundhedsanprisninger blev besluttet, at medlemsstaterne i

op til 1 år efter forordningens ikrafttræden har mulighed for at notificere frivillige nationale ernæringsmærkningsordninger. Herefter bortfalder denne mulighed. Det er derfor min opfattelse, at den frivillige mulighed skal udnyttes, og jeg er meget imod at obstruere dette ved at indføre en obligatorisk national ernæringsmærkningsordning. Det er således vigtigt, at vi gennemfører vores frivillige ernæringsmærkningsordning. Ordningen er sendt til notifikation i EU i oktober 2006, og ordningen vil som nævnt træde i kraft i april 2007.

Jeg vil også gerne understrege, at jeg ligesom forslagsstillerne er meget skuffet over fødevarerindustriens og detailhandelens organisationer, som ikke har vist velvilje over for den kommende frivillige ordning, en ordning, der jo har til formål at gøre det lettere for forbrugerne at træffe det sunde valg i hverdagen.

Vi er gået meget langt for at imødekomme industriens og detailhandelens synspunkter i den her sag. Vi har dog ikke kunnet opnå deres forståelse for, at der er et reelt behov for gennem mærkning af de enkelte fødevarer at informere forbrugerne om, at der er fødevarer, man bør spise mindre af i hverdagen. Jeg har derimod ikke opgivet indsatsen for at få producenter af produkter, der opfylder kravene til »Spis mest«, til at anvende mærkningsordningen.

Vi må nu sammen med forbrugerne tage den udfordring op, som det bliver at sikre, at ernæringsmærket bliver brugt af de enkelte fødevarerproducenter. Der er således efter min bedste overbevisning mange enkeltproducenter, som vil kunne få stor gavn af at kunne benytte ernæringsmærket i forbindelse med markedsføring af deres produkter.

Vi skal samtidig sikre et godt kendskab til ordningen blandt forbrugerne, således at de positivt efterspørger de mærkede fødevarer, når de handler ind, ligesom vi skal give forbrugerne redskaber til selv at vurdere, hvilken mærkningskategori deres foretrukne fødevarer hører under.

Kl. 16.30

Afsluttende skal jeg ikke overraskende meddele, at regeringen af disse årsager ikke kan støtte Enhedslistens beslutningsforslag.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er et par stykker, der har bedt om korte bemærkninger, og den første er hr. Svend Auken.